

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zawiślak

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Franka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu K. N. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 06.09.2021r., 08.09.2021r., 15.11.2021r. i 17.01.2022r.

sprawy **D. N.**, syna A. i A. z domu R., urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w listopadzie 2018 r. w K. używając przemocy w postaci przytrzymywania rękoma w pasie doprowadził N. S. (1) (ur. (...)) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że dotykał ją po udach, całował w usta i lizał po szyi,

tj. o czyn z art. 197 § 2 k.k.

II. w listopadzie 2018r. w K. działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem używając przemocy w postaci złapania za ramiona i przyciśnięcia do ściany oraz przytrzymywania za nadgarstki doprowadził K. W. (1) (ur. (...)) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że całował ją w usta jednocześnie wpychając swój język do jej ust,

tj. o czyn z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w listopadzie 2018r. w K. wbrew żądaniu osoby uprawnionej – K. W. (1), nie opuszczał zajmowanego przez nią lokalu

tj. o czyn z art. 193 k.k.

IV. od bliżej nieokreślonego czasu do 06 czerwca 2019r. w K. posiadał wytworzone wizerunki małoletnich uczestniczących w czynnościach seksualnych,

tj. o czyn z art. 202 § 4b k.k.

V. od bliżej nieokreślonego czasu do 06 czerwca 2019r. w K. rozpowszechniał treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy,

tj. o czyn z art. 202 § 3 k.k.

1. oskarżonego D. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku, z tym uzupełnieniem, iż w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie II przyjmuje, iż oskarżony także lizał K. W. (1) po udach - tj. przestępstw z art. 197 § 2 k.k. i art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk i przyjmując, iż wchodzi one w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 197 § 2 k.k. w zw. z 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. oskarżonego D. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 193 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

3. oskarżonego D. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 202 § 4b k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. oskarżonego D. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 202 § 3 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 §1 kk w miejsce z osobna orzeczonych w pkt 1 - 4 niniejszego wyroku kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 41 § 1a k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz zajmowania wszelkich stanowisk oraz wykonywania wszelkich zawodów i działalności związanych z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi na okres 5 (pięciu) lat;

7. na podstawie art. 41a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych N. S. (1) oraz K. W. (1) na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów oraz zakaz kontaktowania się z nimi w jakiegokolwiek formie na okres 3 (trzech) lat;

8. na podstawie art. 63 § 3 k.k. na poczet orzeczonego w punkcie 7. wyroku środka karnego zalicza oskarżonemu okres stosowania odpowiadającego mu środka zapobiegawczego od dnia 29 maja 2020 roku do 19 stycznia 2022r.;

9. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu dowody rzeczowe w postaci:

- telefonu marki S. (...) o numerze (...): (...), koloru czarnego,
- dysku twardego (...) 120 GB S. (...) z komputera stacjonarnego marki Z.,
- aparatu fotograficznego marki N. (bez obiektywu) (...) o numerze (...) koloru czarnego;
- pamięci przenośnej pendrive z napisem DataTraveler 4 GB K. numer (...) koloru białego z fioletowymi wstawkami,
- dysku twardego z laptopa A. o nr seryjnym (...)

opisane w wykazie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Kaliszu pod poz. Drz 65/20;

10. na podstawie art. 44 § 2 k.k. w zw. z art. 202 § 5 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci:

- dysku twardego S. (...) z komputera stacjonarnego koloru czarnego Z.,
- dysku twardego S. (...) z komputera stacjonarnego marki Z.,
- dysku twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...),
- dysku twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...),
- dysku twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...),
- dysku twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...),

- dysku twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem S. nr seryjny (...),

- załącznika do opinii w postaci dysku zewnętrznego S. (...)

opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Kaliszu pod poz. Drz 65/20;

11. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3000 (trzy tysiące) złotych tytułem kosztów sądowych, zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia w pozostałym zakresie.

sędzia Anna Zawiślak

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1499/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	D. N.	<p>Oskarżonego uznano za winnego tego, że:</p> <p>1. w listopadzie 2018 r. w K. działając w warunkach ciągu przestępstw</p> <ul style="list-style-type: none">- używając przemocy w postaci przytrzymywania rękoma w pasie dorowadził N. S. (1) (ur. (...)) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że dotykał ją po udach , całował w usta i lizał po szyi,- działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem używając przemocy w postaci złapania za ramiona i przyciśnięcia do ściany oraz przytrzymywania za nadgarstki doprowadził K. W. (1) (ur. (...)) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że całował ją w usta jednocześnie wpychając swój język do jej ust oraz lizał po udach, <p>tj. ciągu przestępstw z art. 197 § 2 k.k. i art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk</p> <p>2. w listopadzie 2018r. w K. wbrew żądaniu osoby uprawnionej – K. W. (1), nie opuszczał zajmowanego przez nią lokalu</p> <p>tj. czynu z art. 193 k.k.</p> <p>3. od bliżej nieokreślonego czasu do 06 czerwca 2019r. w K. posiadał wytworzone wizerunki</p>	
--------	-------	--	--

		<p>małoletnich uczestniczących w czynnościach seksualnych, tj. czynu z art. 202 § 4b k.k.</p> <p>4. od bliżej nieokreślonego czasu do 06 czerwca 2019r. w K. rozpowszechniał treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy, tj. czynu z art. 202 § 3 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W październiku 2018 roku K. W. (1) nawiązała kontakt z D. N., który zajmował się wykonywaniem sesji fotograficznych. Oskarżony zaproponował pokrzywdzonej uczestnictwo w sesji w strojach z komiksów. Oskarżony podał wymienionej adres strony internetowej, gdzie umieszczał wykonane przez siebie fotografie. Umieszczone tam zdjęcia nie wzbudziły niepokoju u K. W. (1). O zamiarze wykonania sesji fotograficznej u oskarżonego pokrzywdzona poinformowała matkę A. W. oraz koleżankę N. S. (1). A. W. wyraziła ustną zgodę na udział córki w sesjach fotograficznych.</p> <p>Podczas pobytu w miejscu zamieszkania N. S. (1),</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. N.	194 – 200, 303 – 306, 313-315, 374 – 374v.	

K. W. (1) napisała oskarżonemu, że mogą się spotkać. Po krótkim czasie D. N. przyjechał do miejsca, gdzie przebywały pokrzywdzone. Oskarżony zaproponował udział w sesji N. S. (1). Wymieniona początkowo nie zgodziła się. Oskarżony opuścił mieszkanie po około godzinie. Po spotkaniu z D. N. pokrzywdzone N. S. (1) i K. W. (1) zgodziły się na udział w sesji plenerowej. Oskarżony skontaktował się z matką N. N. S. i uzgodnili oni, iż D. N. zrobi N. S. (1) sesje fotograficzne, natomiast zdjęcia będą wysyłane do C.. Ustalono ponadto, iż pokrzywdzone mają być przebrane za postaci z chińskich komiksów.

Nieustalonego dnia w październiku 2018r. oskarżony przyszedł pod Zespół Szkół (...), gdzie uczęszczały pokrzywdzone. Następnie wymienieni udali się do pobliskiego parku, gdzie oskarżony zrobił N. S. (1) i K. wieczorek zdjęcia. Następnie D. N. wraz z pokrzywdzonymi udali się do restauracji (...)s. D. N. i N. S. (2) spotkali się pod ww. lokalem. Oskarżony poinformował matkę N. S. (3), iż zdjęcia będą wykonywane w studio fotograficznym jego brata przy ul. (...) w K. lub w jego mieszkaniu zlokalizowanym przy ul. (...) w K.. N. S. (2)

otrzymała od D. N. jedno zdjęcie córki.

Kilka dni później miała miejsce kolejna sesja fotograficzna z udziałem pokrzywdzonych w mieszkaniu brata oskarżonego przy ul. (...) w K.. N. S. (1) i K. W. (1) otrzymały od oskarżonego stroje w postaci mundurków z marynarskimi kołnierzami. Zdjęcia wykonywane były pokrzywdzonym pojedynczo oraz we dwójkę. Kolejna sesja miała miejsce w kolejnym tygodniu. Brały w niej udział N. S. (1), K. W. (1) oraz E. M.. Oskarżony wykonywał również zdjęcia samych nóg pokrzywdzonych. Zdjęcia z sesji fotograficznych umieszczane były na stronie internetowej patreon.pl.

W listopadzie 2018 roku D. N. udał się pod szkołę N. S. (1) i zabrał pokrzywdzoną do swojego mieszkania. Po dotarciu na miejsce oskarżony zabrał wymienionej telefon komórkowy i powiedział, że go nie odda dopóki N. S. (1) nie pocałuje go. Następnie używając wobec N. S. (1) przemocy w postaci przytrzymywania rękoma w pasie, dotykał ją po udach, całował w usta i lizał po szyi.

Na przełomie października i listopada 2018 roku w godzinach wieczornych oskarżony przyjechał do miejsca zamieszkania K. W. (2). Oskarżony był w stosunku do pokrzywdzonej natarczywy. Następnie używając przemocy w postaci przytrzymywania za nadgarstki pocałował ją w usta. Ponadto lizał pokrzywdzoną po udach. K. W. (1) odpychała oskarżonego i krzyczała, ponadto uderzyła D. N. w twarz. Oskarżony namawiał pokrzywdzoną do odbycia stosunku seksualnego. Pod koniec listopada 2018 roku D. N. po raz kolejny przyjechał do miejsca zamieszkania K. W. (1) i przyniósł butelkę wina oraz bukiet kwiatów. Następnie uklęknął i powiedział, iż chce budować na nowo relację z pokrzywdzoną. K. N. (2) próbowała wyprosić oskarżonego z mieszkania, jednakże pomimo jej żądania nie chciał on opuścić mieszkania. Następnie D. N. złapał pokrzywdzoną za ramiona, przycisnął do ściany i przytrzymując za nadgarstki całował ją w usta jednocześnie wpychając swój język do jej ust. K. W. (1) popłakała się i napisała do koleżanki W. K., która po chwili przyszła do mieszkania. K. W. (1) oraz W. K. wyrzuciły rzeczy oskarżonego z mieszkania. D. N. opuścił

<p>mieszkanie. K. W. (1) była roztrzęsiona. Po wyżej opisanym zdarzeniu D. N. próbował skontaktować się z K. W. (1), a następnego dnia czekał nad nią po szkołę. Z uwagi na to, iż pokrzywdzonej tego dnia nie było w szkole, oskarżony udał się ponownie do miejsca jej zamieszkania. Jednakże pokrzywdzona nie wpuściła go do mieszkania.</p> <p>D. N. publikował zdjęcia pokrzywdzonych na stronach internetowych. N. S. (2) kontaktowała się z D. N. i prosiła, by nie publikował on zdjęć jej córki, jednakże nie przyniosło to skutku.</p> <p>Po wyżej wskazanych wydarzeniach N. S. (3) okaleczała się, podjęła terapię u psychologa oraz psychiatry. W dniu 04 kwietnia 2019 roku N. S. (1) o zaistniałej sytuacji poinformowała dyrektora szkoły U. R. oraz pedagoga K. P. (1). W maju 2019 roku N. S. (1) trafiła do Szpitala (...) w G..</p> <p>W chwili zdarzenia K. W. (1) i N. S. (1) miały po 16 lat.</p>			
Zeznania świadka K. W. (1)	98 – 104, 375 - 376		
Zeznania świadka N. S. (1)	105, 106		
Zeznania świadka N. S. (2)	4 – 6, 13 – 14, 379 - 380		

Zeznania świadka A. W.	60, 380 – 380v.		
Zeznania świadka W. K.	214 – 215, 381 – 381v.		
Zeznania świadka P. B.	382		
Zeznania świadka E. M.	382v. - 383		
Zeznania świadka K. J.	383 – 383v.		
Zeznania świadka J. T.	251 - 252		
Zeznania świadka K. P. (1)	77, 380v. - 381		
Zeznania świadka P. W.	217 - 218		
Wydruki zdjęć ze strony internetowej	7 - 9		
Wydruki z czatu, 237 - 238	15 – 30, 219 - 226		
Wydruki fotografii	31 - 52		
pismo	53		
Odpis skrócony aktu urodzenia	71, 84		
Notatka urzędowa	11, 55		
W dniu 06 czerwca 2019 r. w mieszkaniu oskarżonego znaleziono dysk twardy S. (...) z komputera stacjonarnego koloru czarnego Z., dysk twardy S. (...) z komputera stacjonarnego marki Z., dysk twardego zewnętrznego koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...), dysk twardy zewnętrzny	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. N.	194 – 200, 303 – 306, 313-315, 374 – 374v.	

<p>koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...), dysk twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...), dysk twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem WD E. nr seryjny (...), dysk twardego zewnętrzny koloru czarnego z napisem S. nr seryjny (...), na których znajdowały się treści pornograficzne, w tym wytworzone wizerunki małoletnich poniżej 15 roku życia, w tym dzieci bez wykształconych trzeciorzędowych cech płciowych, uczestniczących w czynnościach seksualnych. Były to treści o charakterze tzw. pornografii twardej.</p> <p>Ponadto oskarżony od nieustalonego dnia do 06 czerwca 2019r. w K. rozpowszechniał znajdujące się na ww. urządzeniach treści pornograficzne. D. N. miał zainstalowany program komputerowy P2P, za pośrednictwem którego pobierał i jednocześnie rozpowszechniał treści pornograficzne. Rozpowszechniane treści były związane z prezentowaniem przemocy.</p>			
<p>Protokół przeszukania</p>	<p>65- 67, 68 – 70</p>		
<p>Opinia biegłego z dziedziny informatyki wraz z płytami</p>	<p>122 – 143, 144 – 153, 154 – 165, 283 – 297, 405 – 405v.</p>		

Opinia sądowo - seksuologiczna	166 – 183, 317 – 322, 405v. – 406v.		
Oskarżony D. N. ma 29 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Z zawodu jest informatykiem, ma wykształcenie średnie. Oskarżony jest zatrudniony jako freelancer, i osiąga z tego tytułu dochód w wysokości 2000 zł miesięcznie. Wymieniony nie posiada majątku. Oskarżony nie był karany sądownie.	Wyjaśnienia oskarżonego D. N.	194 – 200, 303 – 306, 313- 315, 374 – 374v.	
Karta karna	261, 372		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. N.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego D. N., a mianowicie, że nie używał wobec pokrzywdzonych przemocy, nie przytrzymał ich za ręce, nie zmuszał do poddania się czynnością seksualnym oraz, że nie posiadał	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. N.	194 – 200, 303 – 306, 313- 315, 374 – 374v.	

filmów pornograficznych z udziałem małoletnich i nie rozpowszechniał filmów pornograficznych związanych z prezentowaniem przemocy.			
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. N.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie zgodnym z opisanym powyżej stanem faktycznym, co faktu, iż wykonywał sesje fotograficzne z udziałem pokrzywdzonych N. S. (1) i K. W. (1) oraz, że umieszczał fotografie na stronach internetowych, albowiem wyjaśnienia te były zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności z zeznaniami świadków N. S. (1), K. W. (2), N. S. (2), A. W. oraz ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją w postaci wydruków fotografii.	
Zeznania świadka N. S. (1)	Zeznania te były spójne, logiczne, a wskazany przez świadka opis zdarzeń korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym,		

	a w szczególności z zeznaniami K. W. (1), N. S. (2). Ponadto w opinii biegłej psycholog zeznania N. S. (1) mają walor wiarygodności.		
	Zeznania świadka K. W. (1)	Zeznania te były spójne, logiczne, a wskazany przez świadka opis zdarzeń korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami N. S. (1), A. W., P. W., W. K.. Ponadto w opinii biegłej psycholog zeznania K. W. (1) mają walor wiarygodności.	
	zeznania świadka A. W. Częściowo zeznania świadka N. S. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom tychże świadków, albowiem wyjaśnienia te były zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym w szczególności z zeznaniami świadków N. S. (1), K. W. (1) oraz wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie uznanym za wiarygodny. Znajdują potwierdzenie również w innych dowodach nieosobowych w postaci dokumentacji tj. wydrukach fotografii, wydrukach z czatu.	
	Zeznania świadka W. K.	Zeznania te były rzeczowe, logiczne. Zeznania W. K. znalazły potwierdzenie w szczególności w zeznaniach K. W. (1). Nie było powodu, aby osoba niezainteresowana rozstrzygnięciem w sprawie, przytaczała	

		niezgodnie z prawdą znane sobie fakty.	
	Zeznania świadka K. P. (2)	Zeznania te były spójne, logiczne, a ponadto korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami N. S. (2).	
	Zeznania świadka P. B. Zeznania świadka E. M. Zeznania świadka K. J. Zeznania świadka J. T. Zeznania świadka P. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom P. B., E. M., K. J., J. T., P. W. albowiem były one spójne i rzeczowe, nie zachodziły żadne okoliczności podważające ich wiarygodność. Świadców ci nie posiadali oni jednakże szczegółowej wiedzy w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu.	
	Opinie biegłego z dziedziny informatyki	Opinie są jasne, rzeczowe i zostały sporządzone przez osobę, które posiadają specjalistyczną wiedzę w swojej dziedzinie.	
	Opinie sądowo - seksuologiczne	Opinie są jasne, rzeczowe, kompletne i zostały sporządzone przez osobę, która posiada specjalistyczną wiedzę w swojej dziedzinie.	
	Dokumenty dołączone do akt sprawy	Zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie	

		wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. N.	Oskarżony w toku całego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Za odmową wiary wyjaśnieniom oskarżonych przemawia ocena tychże wyjaśnień dokonana przez przyzmat wiarygodnych opinii biegłych, dokumentów w postaci wydruków z czatu, zeznań świadków N. S. (1), K. W. (1), A. W., N. S. (2). Wszystkie okoliczności sprawy doprowadziły do przekonania, że wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżonego została przedstawiona w celu ochrony przed odpowiedzialnością karną.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1	D. N.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 197 § 2 k.k. karze podlega ten, kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza inną osobę do poddania się innej czynności seksualnej albo wykonania takiej czynności.</p> <p>Inna czynność seksualna to zachowanie, nie mieszczące się w pojęciu obcowania płciowego, które związane jest z szeroko rozumianym życiem płciowym człowieka, polegające na kontakcie cielesnym sprawcy z pokrzywdzonym lub przynajmniej na cielesnym i mającym charakter seksualny zaangażowaniu ofiary (uchwała SN z 19.05.1999 r., I KZP 17/99, OSNKW 1999/7–8, poz. 37).</p> <p>Przemocą w ogólnym tego słowa znaczeniu jest takie oddziaływanie środkami fizycznymi, które uniemożliwiają lub przelamując opór zmuszanego, ma albo nie dopuścić do powstania lub wykonania jego decyzji woli, albo naciskając aktualnie wyrządzaną dolegliwością na jego procesy motywacyjne, nastawić jego decyzję w</p>			

pożądanym przez sprawcę kierunku (H., Przemoc, s. 65). Na gruncie art. 197 chodzi o bezpośrednie użycie siły fizycznej w celu uniemożliwienia oporu ofiary (np. związanie jej, przykucie do łóżka) lub przełamania jej oporu (np. bicie, przypalanie).

Do przyjęcia, że doszło do zastosowania przemocy, nie wystarczy wykazanie, że została użyta siła fizyczna, ale konieczne jest również stwierdzenie, że siła ta doprowadziła do przełamania oporu ofiary lub jej użycie uniemożliwiło

zamanifestowanie takiego oporu. W sytuacjach braku oporu po stronie pokrzywdzonego nie można mówić o użyciu przemocy. Braku oporu w świetle znamion art. 197 nie należy utożsamiać ze zgodą na podjęcie czynności seksualnej, gdyż wyrażenie takiej zgody oznacza, że nie dochodzi do ataku na dobro prawne w postaci wolności seksualnej. Przez opór należy rozumieć zamanifestowany

zewnątrznie sprzeciw ofiary wobec czynności, do której użyta siła fizyczna ma ją przymusić. Do przyjęcia, że opór wystąpił, nie jest konieczne wyczerpanie wszystkich dostępnych środków obrony (zob. wyrok SN z 8.10.1997 r., V KKN 346/96, KZS 19984-5, poz.

16), ale niezbędne jest obiektywnie dostrzegalne dla sprawcy podjęcie oporu w czasie stosowania przemocy, gdyż tylko wtedy można przyjąć, że ofiara wyraża sprzeciw wobec takiej formy przymuszenia jej do podjęcia określonej czynności seksualnej (zob. wyrok SN z 18.07.1980 r., III KR 149/80). Nie ma znaczenia forma uzewnętrznienia oporu wobec sprawcy, o ile tylko obiektywnie może być rozumiana jako brak zgody na czynność seksualną. W szczególności nie jest niezbędne stawianie oporu fizycznego (zob. wyrok SA w Krakowie z 15.02.1996 r., II AKa 2/96, KZS 1996/3, poz. 22, z glosą J. Gurgula, Prok. i Pr. 1997/2, s. 115), a za akt rzeczywistego oporu uznany być może sprzeciw werbalny, prośba skierowana do sprawcy, próba jego przekupienia, krzyk, płacz, łkanie itd. (zob. uzasadnienie wyroku SN z 14.06.2006 r., WA 19/06, OSNwSK 2006/1, poz. 1243; wyrok SN z 26.07.2001 r., V KKN 95/99, LEX nr 51671; wyrok SA w Katowicach z 8.04.2009 r., II AKa 72/09)

Odnosząc powyższe rozważania karno – prawne do realiów niniejszej sprawy, w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje,

iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 197 § 2 k.k. W listopadzie 2018 roku w K. oskarżony używając przemocy w postaci przytrzymywania rękoma w pasie dorowadził N. S. (1) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że dotykał ją po udach, całował w usta i lizal po szyi oraz używając przemocy w postaci złapania za ramiona i przyciśnięcia do ściany oraz przytrzymywania za nadgarstki doprowadził K. W. (1) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że całował ją w usta jednocześnie wpychając swój język do jej ust oraz lizal po udach. Jednocześnie wobec postawy pokrzywdzonych i próbach uwolnienia się, nie może być wątpliwości, iż dobywało się to przy braku ich zgody. Mając na uwadze, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, Sąd przyjął, że oskarżony zarzucanego mu czynu wobec K. W. (1) dopuścił się w ramach czynu ciągłego przewidzianego w przepisie art. 12 kk.

Sąd przyjął, iż czyn kwalifikowany według art. 197 § 2 k.k. oraz czyn kwalifikowany według art. 197 § 2 k.k. w zw. z art.

12 k.k. wchodzi w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Oskarżony bowiem przy wykorzystaniu tej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu, dopuścił się zarzucanych mu czynów, które wypełniły znamiona tego samego przestępstwa i nie zapadł wyrok, co do któregośkolwiek z nich. Wszystkie powyższe okoliczności przesądziły o przyjęciu przez Sąd konstrukcji ciągu przestępstw.

Art. 193 kk stanowi, iż karze podlega ten, kto wdziera się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza. Przystępstwo naruszenia miru domowego może być popełnione zarówno przez działanie („wdziera się”), jak i przez zaniechanie („wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza”). Naruszenie miru domowego przez zaniechanie zachodzi w przypadku nieopuszczenia danego miejsca wbrew żądaniu osoby, która ma prawo nim dysponować. Dla bytu przestępstwa nie ma znaczenia, czy sprawca znalazł się w tym miejscu legalnie (np. został zaproszony), czy też nielegalnie (tzn. uprzednio wdarł się do niego). Jeśli jednak sprawca dostał

się do danego miejsca legalnie, to nieopuszczenie tego miejsca staje się bezprawne od momentu, kiedy dowiaduje się o woli (żądaniu) osoby uprawnionej, aby opuścił owo miejsce (por. Wojciechowska [w:] Kunicka-Michalska, Wojciechowska, Przepisy, s. 67). Zazwyczaj takie żądanie osoby uprawnionej jest połączone z wystąpieniem pewnych okoliczności, których ocena zależy od charakteru miejsca, a także sytuacji. W sytuacji, gdy chodzi o np. prywatny dom, mieszkanie itp., nie ma konieczności występowania jakiegokolwiek uzasadnienia dla takiego żądania. Wystarczy wola osoby uprawnionej. Przez „żądanie” należy rozumieć stanowcze i wyraźne (a nie tylko dorozumiane) wyrażenie woli osoby uprawnionej, zmierzające do tego, aby dana osoba opuściła jego dom, mieszkanie, lokal, pomieszczenie albo ogrodzony teren (Wojciechowska [w:] Kunicka-Michalska, Wojciechowska, Przepisy, s. 67).

Osobą uprawnioną (w rozumieniu art. 193 k.k.) jest przede wszystkim ta, która na podstawie przepisów prawa (cywilnego, administracyjnego, lokalowego,

spółdzielczego) ma prawo do dysponowania danym miejscem w sposób, który sprawia, że dla innych osób, które nie mają takiego tytułu prawnego, owo miejsce przedstawia się jako cudze (Zoll [w:] Wróbel, Zoll II/1, s. 626). Wydaje się jednak, że osobą uprawnioną może być również ta, która dysponuje miejscem, nawet nie posiadając do niego tytułu prawnego, np. posiadacz nieruchomości (nawet jeśli jest posiadaczem w złej wierze – por. art. 342 i 3431 k.c.). Należy zatem stwierdzić, że katalog osób uprawnionych (w kontekście ustawowych znamion przestępstwa z art. 193 k.k.) może wydawać się dość szeroki; oczywiście może to być przede wszystkim właściciel, ale również dzierżawca, najemca, posiadacz (nawet bez tytułu prawnego).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 193 k.k. Bowiem w listopadzie 2018r. w K. wbrew żądaniu osoby uprawnionej – K. W. (1), nie opuszczał zajmowanego przez nią lokalu. Pokrzywdzona stanowczo i wyraźnie wyrażała wolę, by oskarżony opuścił mieszkanie. Natomiast D.

N. opuścił lokal dopiero po przybyciu na miejsce W. K. i wyrzuceniu jego rzeczy z mieszkania.

Zgodnie z art. 202 § 4b k.k. karze podlega ten, kto produkuje, rozpowszechnia, prezentuje, przechowuje lub posiada treści pornograficzne przedstawiające wytworzony albo przetworzony wizerunek małoletniego uczestniczącego w czynności seksualne. Posiadaniem jest każde władanie treściami pornograficznymi, jeżeli tylko towarzyszy sprawcy taki zamiar, nawet bez chęci zatrzymania tych przedmiotów na własność. Jak podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z 17.05.2017 r., III KK 478/16, LEX nr 2307113: „Wyznacznikiem posiadania, o którym mowa w art. 202 § 4a k.k. powinna być możliwość postępowania w sposób charakteryzujący w prawie cywilnym posiadacza, jako osobę faktycznie władającą rzeczą. Nie można jednak zapominać, że wymienione w przepisie art. 202 § 4a k.k. czasownikowe znamię posiadania odnosi się wyłącznie do określonych treści pornograficznych, a nie do przedmiotów zawierających takie treści. Posiadaczem treści pornograficznych w rozumieniu art. 202 §

4a k.k. jest nie tylko ten, kto dysponuje ich nośnikiem, ale również ten, kto po uzyskaniu za pośrednictwem systemów teleinformatycznych dostępu do takich treści, korzystając z narzędzi informatycznych pozwalających na przetwarzanie i przekazywanie danych, staje się, w ramach sieci informatycznej, ich faktycznym dysponentem”.

W niniejszej sprawie na zabezpieczonych u oskarżonego w dniu 06 czerwca 2019r. sprzętach elektronicznych ujawniono treści o charakterze pornograficznym.

Natomiast z treści opinii biegłej z zakresu seksuologii wynika jednoznacznie, iż na zabezpieczonych plikach znajdują się treści przedstawiające wytworzony wizerunek małoletnich poniżej 15 roku życia uczestniczących w czynnościach seksualnych. Były to treści o charakterze tzw. pornografii twardej. Ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika więc, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 202 § 4b k.k.

Natomiast art. 202 § 3 k.k. penalizuje zachowanie sprawcy, który

w celu rozpowszechniania produkuje, utrwała, sprowadza, przechowuje lub posiada albo rozpowszechnia lub prezentuje treści pornograficzne z udziałem małoletniego albo treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy lub posługiwaniem się zwierzęciem. Rozpowszechnianie treści pornograficznych polega na podjęciu zachowań umożliwiających potencjalnie zapoznanie się z taką treścią przez osoby trzecie.

W niniejszej sprawie z opinii biegłego z dziedziny informatyki wynika, iż oskarżony na stronie internetowej cosplay.jav.pl rozpowszechniał treści pornograficzne. Natomiast biegła z zakresu seksuologii w sporządzonej opinii wskazała, iż treści te zawierały przemoc i okrucieństwo. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał więc znamiona przestępstwa z art. 202 § 3 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. N.	1		Uznając oskarżonego za winnego popełnienia

w warunkach ciągu przestępstw zarzucanych mu czynów - sąd wymierzył jedną karę 1 roku pozbawienia wolności. Orzekając o karze miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu D. N. należy ocenić jako znaczny. Na znaczną społeczną szkodliwość czynu wpływają: rodzaj naruszonego dobra, a mianowicie wolności seksualnej małoletnich, powtarzalność dopuszczania się bezprawnych zachowań, następstwa czynu - wzbudzenie u

			<p>pokrzywdzonych stanu zagrożenia. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego. Okolicznością obciążającą było działanie na szkodę małoletnich, działanie z niskich pobudek.</p>
D. N.	2		<p>Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, sąd wymierzył karę pozbawienia wolności. Orzekając o karze Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających</p>

			<p>bezprawność bądź winę oskarżonego. Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował działanie z niskich pobudek. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego.</p>
D. N.	3		<p>Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, sąd wymierzając karę miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k.. Uwzględnił przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu D. N. należy ocenić jako znaczny. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej</p>

			oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego. Okoliczność obciążającą stanowi działanie z niskich pobudek.
D. N.	4		Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, Sąd wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności. Orzekając o karze Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., uwzględniając przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Zarzucony oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu D. N. należy ocenić jako znaczny. Na znaczną

		<p>społeczną szkodliwość czynu wpływają: działanie z zamiarem bezpośrednim, charakter rozpowszechnianych treści, a mianowicie treści pornograficznych związanych z prezentowaniem przemocy. Rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej oraz wskazaniom prewencji ogólnej. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego.</p> <p>Zauważyć przy tym należy, iż czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą pozbawienia wolności, której dolną granicę określono na 2 lata a górną na 12.</p>
D. N.	5	<p>W pkt 5. Wyroku na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce z osobna orzeczonych w pkt 1 - 4 niniejszego wyroku kar pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Decydując o wymiarze kary łącznej sąd wziął po uwagę przede wszystkim dyrektywy prewencji indywidualnej oraz generalnej, relacje zachodzące pomiędzy poszczególnymi czynami, które sprowadzają się do łączącego je związku przedmiotowo-podmiotowego oraz dzielących je odstępów czasowych. Sąd miał</p>

		<p>na uwadze również to, by orzeczona kara łączna zawierała w sobie całościową ocenę przestępczej działalności skazanego i we właściwy sposób miarkowała zastosowaną wobec niego represję karną. Zauważyć przy tym należy, iż z uwagi na zbieżność czasową, podobny charakter czynów oraz dotychczasową niekaralność oskarżonego – wymierzenie mu kary łącznej w wysokości niewiele większej niż najniższe zagrożenie ustawowe jest możliwe i celowe w niniejszej sprawie.</p>
D. N.	6	<p>Ponadto Sąd, mając na uwadze, iż oskarżony został skazany niniejszym wyrokiem na bezwzględną karę pozbawienia wolności za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na szkodę małoletniej, zobligowany treścią art. 41 § 1a k.k. orzekł względem niego zakaz zajmowania wszelkich stanowisk oraz wykonywania wszelkich zawodów i działalności związanych z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi na okres 5 lat. Zastosowany środek karny ma na celu ochronę społeczeństwa przed zrachowaniami oskarżonego, jakie mógłby podejmować wobec małoletnich. Orzeczenie</p>

			tego środka było obowiązkowe a czas trwania umożliwi oskarżonemu weryfikację poglądów i powinien wpłynąć na zmianę postępowania w przyszłości.
D. N.	7,8		<p>Sąd na podstawie art. 41a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych N. S. (1) oraz K. W. (1) na odległość mniejszą niż 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z nimi w jakiegokolwiek formie na okres 3 lat. Orzeczenie tych zakazów było konieczne z uwagi na charakter czynów, których dopuścił się oskarżony, swoim działaniem wywoływał u pokrzywdzonych negatywne emocje, ponadto po zdarzeniach z listopada 2018 roku nachodził pokrzywdzoną K. W. (1) w jej mieszkaniu usilnie poszukując z nią kontaktu.</p> <p>Jako, że odpowiadające takiemu rozwiązaniu środki zapobiegawcze są nadal stosowane, okres ich stosowania należało zaliczyć na poczet tych środków karnych.</p>
D. N.	9		W pkt 8. wyroku na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócono oskarżonemu dowody rzeczowe, na których nie odnaleziono

			treści o charakterze pornograficznym.
D. N.	10		Na podstawie art. 44 § 2 k.k. oraz art. 202 § 5 k.k. sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych, które posłużyły oskarżonemu do popełnienia przestępstwa. Na nośnikach tych ujawniono treści o charakterze pornograficznym, które były przez oskarżonego rozpowszechniane oraz treści z wytworzonym wizerunki małoletnich uczestniczących w czynnościach seksualnych.
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
11	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył		

oskarżonego kosztami częściowo uznając, że ich uiszczenie w tejże wysokości nie będzie dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na wysokość uzyskiwanych dochodów oraz brak osób na utrzymaniu. Natomiast w pozostałym zakresie zwolnił od ich ponoszenia i obciążył nimi Skarb Państwa. Na koszty w niniejszej sprawie złożyły się kwoty: koszty należności biegłych, opłaty i wydatki poniesione w postępowaniu przygotowawczym, opłata ustalona w oparciu o art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 nr 49 poz. 223 z późn. zm.), wydatków za doręczenia wezwań i innych pism ustalone zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013r., poz. 663), opłaty za wydanie informacji o osobie ustalone w oparciu o § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014r., poz. 861. z późn. zm).

<i>Podpis</i>	
SSR Anna Zawisłak	